

útraty ještě pravoplatně přisouzeny. První soud přikázal na tuto jistotu z nejvyššího podání částku 3.377 Kč 05 h k uložení na úrok, aby z ní byly případné další útraty uhrazeny. Rekursní soud prohlásil, že Josefě N-ové částka 3.377 Kč 05 h v rámci jistoty pro vedlejší příslušenství nepřísluší, poněvadž jde o útraty sporu dosud neukončeného, že prý nelze použití ustanovení § 224 ex. ř., poněvadž nejde o hypoteku kauční nebo úvěrovou, neboť jí se prý nekryjí nově vzniklé samostatné pohledávky, nýbrž jde o krytí platů vedlejší akcesorní povahy. Neprávem. Jde o poměr kauční, jenž toho času dosud není ukončen. Kdyby již byl ukončen býval v den rozvrhového usnesení pravoplatným přísudkem pohledávky 46.018 Kč 10 h s příslušenstvím, končil by i kauční poměr pro vedlejší závazky dnem rozvrhového roku a bylo by lze přikázati k hotovému zaplacení v rámci jistoty pro vedlejší závazky jen útraty vzniklé proti exekutům do dne rozvrhového roku (srv. rozh. 8357 a 11.380). Poněvadž však kauční poměr nebyl do té doby ukončen, neboť se v ten den nevědělo, jak dopadne spor Ck I 220/21, měla se účtovaná kapitálová pohledávka přikázati podle § 220 druhý odstavec ex. ř. uložení příslušné sumy na úrok a rovněž se měla přikázati příslušná suma na vedlejší příslušenství uložení na úrok v rámci jistoty pro vedlejší závazky 6.000 Kč podle § 224 ex. ř. Okolnost, že uložení na úrok nebylo (neprávem) provedeno ohledně pohledávky kapitálové, nemůže však býti na újmu oprávněnému nároku věřitelky Josefy N-ové, aby na úrok byla uložena částka 5.180 Kč 35 h, připadající z nejvyššího podání na jistotu pro další vedlejší závazky, neboť podle dlužního úpisu ze dne 5. března 1928 byla jistota tato zřízena pro veškeré útraty a výlohy soudní a exekuční, jež by vznikly věřitelce hájením jejích zájmů při vymáhání pohledávky kapitálové. Výše útrat a výloh není však dosud určitelná, poněvadž nebyl dosud spor o kapitál pohledávky ukončen a kauční poměr není dosud zlikvidován. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti.

Čís. 12199.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Je-li podle stanov družstva jeho představenstvo schopno se usnášeti, jsou-li přítomni tři členové představenstva, vyžaduje se osobní přítomnost aspoň tří členů představenstva. Není tu přípustné hlasování »per rollam« nebo tak, že nepřítomní členové o usnesení přítomných členů představenstva věděli nebo je dodatečně schválili.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, R II 473/32.)

Rejstříkový soud nevyhověl žádosti o zápis změn členů představenstva, na nichž se usnesla valná hromada družstva. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvému soudu s poukazem, by ji znovu vyřídil.

Nejvyšší soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se soudu prvé stolice ukládá, by, doplně řízení ve směrech naznačených v odůvodnění tohoto usnesení, znovu rozhodl o opovědi. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Podle usnesení ze dne 22. září 1932 nevyhověl rejstříkový soud žádosti o zápis změn členů představenstva, na nichž se usnesla valná hromada družstva ze dne 25. června 1932, z důvodu, že nebyli k valné hromadě pozváni všichni členové, zejména ne ti, kteří sice byli přijati ve schůzích představenstva ze dne 9. prosince 1928 a 10. ledna 1930 za členy, kteří však teprve ve dnech 28. května 1932 až do 4. června 1932 podali písemné přihlášky, a že tedy pro nepozvání všech členů byla valná hromada nezpůsobilá k usnášení a tím i ku provedení voleb. Při tom vycházel soud první stolice z právního názoru, že členové představenstva, rozhodovavší o přijetí členů, Arnošt a Emil C-ovi byli, majíce svěřenu celou agendu družstva od svých manželek jako dalších členů představenstva, oprávněni ku přijetí nových členů, a že přijetí toto je platné podle §§ 18 a 26 druž. zák. Rekursní soud vyhověv rekursu družstva, zrušil usnesení soudu první stolice a věc mu vrátil s poukazem, by opověď družstva vyřídil bez ohledu na důvody zamítavého usnesení, vycházející z názoru, že přijetí oněch členů na řečených schůzích představenstva je neplatné, poněvadž při nich byli přítomni jen dva členové představenstva a nestalo se přijetí většinou podle § 7 stanov, a že stanovy nemají ustanovení o zastupování nepřítomného člena představenstva. S tímto názorem rekursního soudu jest souhlasiti. Podle jasného předpisu § 7 stanov je představenstvo schopno se usnášeti, jsou-li přítomni tři členové představenstva, usnesení se děje většinou hlasů a při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy. Předpokladem je tedy osobní přítomnost aspoň tří členů. O plné moci k zastupování nepřítomného člena představenstva se ve stanovách neděje zmínka, a nelze ani usnesení způsobem »per rollam«, jak rekurenti hledí dodatečné přijetí členů ospravedlniti, nebo způsobem, že nepřítomné členky představenstva o tom věděly nebo dodatečně mlčky je schválily, odůvodniti stanovami nebo zákonem, poněvadž tu jde o osobní výkon práv vyplývajících z funkce představenstevské. Takový způsob přijímání členů, jak rekurenty je líčen, není ani doložen zápisy v knize protokolů o schůzích představenstva.

Čís. 12200.

Pojišťovací smlouva.

Výklad ustanovení pojišťovacích podmínek shodného s dosud neúčinným ustanovením § 121 odst. (3) poj. ř.

Ke splnění předpokladu, že spor jest veden na podnět pojistitele »nebo jinak k jeho poukazu«, stačí nejen příkaz pojistitele k vedení sporu, nýbrž jakýkoliv poukaz, jehož provedení má v zápětí vznik útrat. Jde o takový poukaz, jmenoval-li pojistitel ve smyslu ustanovení pojišťovacích podmínek shodného s § 124 odst. (2) poj. ř. pojistníku ve sporu proti němu o náhradu škody právního zástupce a dal pojistníku příkaz k podpisu plné moci, což pojistník učinil.

Ustanovení pojišťovacích podmínek, ukládající pojistníku poměrnou část útrat, pakli je odsouzen k větší náhradě, než činí pojišťovací jistina,